

بررسی رابطه ویژگی های شخصیتی با مهارت های ارتباطی دانشجویان دوره کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد چابهار

رضا فتح اله زاده، علی امیری نسب، عهدیه رایان پور

گروه آموزش ابتدایی؛ واحد چابهار؛ دانشگاه آزاد اسلامی؛ چابهار؛ ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر تعیین رابطه میان ویژگی های شخصیتی با مهارت های ارتباطی دانشجویان دوره کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد اسلامی چابهار می باشد. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی می باشد. برای گرد آوری داده ها از پرسش نامه استاندارد ویژگی های شخصی و پرسشنامه استاندارد مهارت های ارتباطی بارتون جی ای استفاده شد. جامعه ی مورد مطالعه دانشجویان کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد چابهار می باشد. کل جامعه مورد پژوهش ۵۸۰ نفر بود که تعداد ۲۳۴ نفر از این گروه به صورت طبقه ای - تصادفی و با استفاده از جدول کرجسی و مورگان به عنوان نمونه انتخاب شدند. ضریب پایایی ویژگی های شخصی ۰/۸۴ و مهارت های ارتباطی ۰/۸۰ به دست آمد. تحلیل داده ها با استفاده از آزمون همبستگی، آزمون t مستقل، تحلیل واریانس یک طرفه و رگرسیون صورت گرفته است. نتایج آزمون t تک گروهی درباره ویژگی های شخصیتی نشان می دهد وضعیت ویژگی های شخصیتی و مولفه های (پایداری هیجانی، برون گرایی یا درون گرایی، اشتیاق به تجربه های تازه، توافق پذیری و مسئولیت پذیری) از حد متوسط با لاتر و معنادار می باشد. نتایج آزمون t تک گروهی درباره مهارت های ارتباطی نشان می دهد که به طور کلی مهارت های ارتباطی از دیدگاه دانشجویان مطلوب ارزیابی شد. نتایج آزمون ضریب همبستگی نشان داد که بین پایداری هیجانی، برون گرایی یا درون گرایی، اشتیاق به تجربه های تازه، توافق پذیری و مسئولیت پذیری با مهارت های ارتباطی رابطه مستقیم و معنی داری وجود دارد. همچنین نتایج آزمون رگرسیون گام به گام نشان داد که: بیشترین پیش بینی را از مهارت های ارتباطی را، مولفه توافق پذیری داشته است.

واژه های کلیدی: ویژگی های شخصیتی، مهارت های ارتباطی، دانشجویان کارشناسی آموزش ابتدایی.

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۴، شماره ۱، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۱۵۲-۱۴۳